

Farul Creștin

em. On. Palatul Cultural

LOCO

„Voi sunteți lumina lumii”. Matei 5:14.

Anul VIII. NO. 24
Apare în fiecare Sâmbătă

Redacția și administrația: Arad, Strada Lae Barna 4.
Inscris la Trib. Arad, secția III. No. 6/1939

Sâmbătă,
15 Iunie 1940

HRISTOS E TOTUL

„Cine M'a văzut pe Mine a văzut pe Tatăl”. Ioan 14:9.

De multe ori stăm pe vârful unui munte, și de acolo străbatem cu ochii valea și câmpul ce ne înconjoară. Descoperim cu ochii frumuseți de cari limbajul e prea sărac. Pe două din aceste mâlțimi aș vrea să ne urcăm cu mintea și cu sufletul. Și deacolo să ne uităm și să descoperim lucrări mari și minunate.

Un munte din aceștia e format din cuvintele Domnului Isus spuse înainte de moarte, iar un altul din cuvinte spuse după înviere.

Să ne urcăm pe primul munte. Intr-o noapte nu prea mult înainte de moarte, Isus a adresat câteva cuvinte ucenicilor. Ele însă n'au fost o predică, n'au fost o cuvântare. Au fost însă, cuvinte pornite dela inimă la inimă. În timpul acestei vorbiri, unul din ucenici îl întrerupe spunând: „Doamne arată-ne pe Tatăl”. Aș vrea să notați că dorința aceasta e cea mai mare chestiune în toate veacurile. Nu e numai dorul lui Filip, ci omenirea întreagă ar vrea să-L vadă pe Tatăl.

Ce-a făcut Isus? A ezitat? Nu, ci a răspuns imediat, un răspuns clar, scurt și adevărat. El a spus: „Cine M'a văzut pe Mine, a văzut pe Tatăl”.

Te întrebi și tu, ai vrea să-L vezi și tu pe Tatăl? Acelaș răspuns. Cine La văzut pe Isus La văzut pe Tatăl.

Când l'am găsit pe El nu a trebuit să mai caut altceva. Am găsit calea, adevărul și viața, am găsit pe Dumnezeu. Prietenul meu așa î-L poți vedea pe Dumnezeu. Când î-L găsești pe Isus poți striga ca Toma: „Domnul meu și Dumnezeul meu”.

Să ținem seama că, Isus a făcut acum cea mai mare descriere a Tatălui. Noi nu putem spune în cuvinte, nici chiar în cuvintele

ingerilor ceva mai mult. E un lucru ce nu poate fi explicat.

Când Isus a fost învaluit în umbrele morții și a acceptat să moară pe cruce între doi tâlhari pentru păcatele lumii, El ne-a arătat inima Tatălui, a arătat dragostea, dar și sfințenia Lui.

Noi L-am găsit pe Dumnezeu. Vieța pământească a lui Isus e vieța lui Dumnezeu pe pământ. Crucea de pe Calvar e sacrificiul, e jertfa lui Dumnezeu.

Firea noastră pământească ne-a tras în păcat. Nimic nu mai era bun în noi. Și când totul a fost pierdut a pornit o scânteie, și s'a răvărsat iubirea divină. A venit Isus. S'a coborât din Tatăl. El a schimbat ura în dragoste. Când toate acestea sunt cunoscute de noi, atunci în adâncul sufletului nostru răsare dorul să-L vedem pe Tatăl. Am vrea să-L vedem pe Tatăl, strigă o lume întreagă. Tuturor le răspunde Isus, „Cine M'a văzut pe Mine a văzut pe Tatăl”.

Deci, sacrificiul dragostei e înălțimea inimei lui Dumnezeu, a celei mai înalte vieți din univers. Deasupra tuturor e jertfa făcută din dragoste. Orice altceva e umilit și adus mai jos.

În camera de sus, El spală picioarele pescarilor din Galileia, cu atâtă grijă și gingășie, ca o mamă când își scaldă copilășul ei. Și mâine, El va fi pe cruce, glasul Lui poate fi auzit „iartă-i că ei nu știu ce fac”.

Cine L-a văzut pe Isus pe cruce, L-a văzut pe Tatăl. Vă cer să vă uitați la cruce, la Isus, și-L veți zări pe Tatăl. Toate concepțiile, toate părerile despre Dumnezeu cad. Toate credințele păgâne cu mulțimea zeităților lor se pierd. „Cine M'a văzut pe Mine, a văzut pe Tatăl”. Aceasta e concepție Nouului Testament, aceasta e concepția creștină despre Dumnezeu. Îți mulțumim Isuse că ne-ai arătat pe Tatăl!

Să ne urcăm apoi pe al doilea munte. Isus a murit. El a înviat acum din morți. Mormântul a rămas în urmă. Cerul e în față. Veacurile istoriei bisericii sunt înainte. Pe un munte din Galileia, în fața tuturor ucenicilor Isus spune: „Toată puterea Mi-a fost dată în cer și pe pământ”.

Puneți vă rog acești doi munți unul lângă altul, și veți vedea că Tatăl e în Isus, și prin El mântuire și poate ridica la El pe toți oamenii.

O Mântuitorule, aceasta e prea înalt pentru noi! Aici e puternicia Ta. Noi încercăm cu mărghința noastră minte să pătrundem în zările veșniciei, în nepătrunsele Tale puteri, dar nu putem decât să ne convingem de micimea noastră. Suntem prea mici în fața Atotputerniciei Tale! Lucrările ceie mai mici ale Tale sunt minuni în cari ne pierdem.

Vieța Ta Isuse nu e numai o vieță model pentru noi, ci e inspirația și imboldul nostru spre cerul Tău.

Să nu fim greșiți. Noi nu avem o biografie completă a vieții lui Isus. Avem nașterea Sa, apoi puțin, foarte puțin din copilărie și tinerețea Sa, și activitatea Sa din prea puține zile, din cei trei ani și aproape jumătate de misiune. Noi știm prea puțin despre Isus. Atâta însă, e deajuns pentru noi ca El să apară plin de lumină. Și ce ar fi viețile noastre dacă ne-am transforma traiul nostru ca al Lui!

Ce ușor e să faci din aceasta o doctrină, dar ce greu e să practici în vieță! Ce ușor să accepți un astfel de crez, dar cu totul e altcum să trăiești așa. Orice om poate ținea un crez, chiar și draci cred, dar e altceva ca crezul să se facă trai.

Creștin nu e omul care a adaptat
(Continuare în pag. 3-a)

Farul Creștin

Foaie religioasă

Apare sub îngrijirea unui comitet.

Girant responsabil N. Oncu

Anul VIII, No. 24 Sâmbătă 15 Iunie 1940

Apare în fiecare Sâmbătă

Abonamentul:

Pe un an 100 lei, pe 6 luni 60 lei.

In străinătate 300 lei.

In Statele Unite 2 dolari.

Nu se primesc abonamente decât cu trimiterea banilor înainte.

Redacția și Administrația:

Arad, Str. Lae Barna 4

Cășter: N. Oncu, Arad, Str. Blanduziei 4

DELA REDACȚIE

Rugăm din nou abonații cari au achitat costul abonamentului numai pe o jumătate de an, să-și reînnoiască abonamentul. In caz contrar, suntem nevoiți să-i ștergem din registre, căci noi nu putem trimite foaia fără bani nimănuia.

Cu această ocazie facem un nou apel către frații conducători să ne ajute la facerea de abonamente. Rugăm în mod călduros pe toți predicatorii să lucreze și să facă noi abonamente. Vrem să facem un pas mai departe în răspândirea Farului.

Aducem la cunoștință că începând cu Nr. 21 Farul Creștin este reuactat de fr. Alexa Popovici.

Domnul credincioșilor

E din veșnicia, Ioan 1:1.

A trăit cu Dumnezeu, Ioan 1:2.

Prin El s'au făcut toate, Ioan 1:3.

S'a născut din Betleem din fecioara... Maria, deci a devenit om, Matei 2:1-11. Filip. 2:7.

A murit pentru ai Săi, Ioan 10:15, Rom. 5, Gal. 3:13, Efes. 1:7, Evrei 9:28.

A înviat din morți, Mat. 28:6, Marcu 16:6, Luca 24:6, Ioan 20, Fapl. 1:3, 2:24, Apoc. 1:18, etc.

S'a înălțat la cer, Fapt. 1:9, 7:56.

Privește la ai Săi, Apoc. 2 și 3.

Va veni din nou, Apoc. 22:20, Mat. 24 etc.

Va judeca omenirea, Fapl. 1:31 etc.

Va petrece veșnicia cu ai Săi, I. Fes. 4:17, Apoc. 21:22-24, etc.

ȘCOALA DUMINECALĂ ÎN BISERICA BAPTISTĂ

de IOAN RUSU

„Stăruiau în învățătura apostolilor... Faptele 2; 42.

Când Domnul Hristos, s'a despărțit de ucenicii Săi înălțându-se la cer, le-a dat porunca: „să facă ucenici din toate popoarele botezându-i și să-i învețe tot ce le-a poruncit El”.

Acest îndemnul apostolii l'au primit cu bucurie; au început să-l înfăptuiască cu înflăcărare. Orunde aveau ocazia să vestească Evanghelia căutau să și învețe pe oameni tot adevărul.

După pogorirea Duhului Sfânt Biserica din Ierusalim, a fost alcătuită din mij de suflete. Deși acești credincioși erau pocați, născuți din nou, botezați, darnici și plin de spirit misionar, totuși stăruiau să învețe cât mai temeinic Cuvântul lui Dumnezeu și învățătura apostolilor.

Acest lucru îl făceau zilnic dar mai ales în zilele de sârbătoare — ziua Domnului. Ei nu se mulțumeau cu o participare la întruniri religioase, ci fiecare cauta să învețe ceva pentru sine; să pună vreun cuvânt bun la inima lui. Dragostea de învățatură li mână la aceasta.

Așa dar originea școlii duminicale în biserica baptistă, este dela apostoli și poruncită de învățătorul mare Isus Hristos. Așa cum atunci toți membrii bisericii stăruiau în învățătura Sfântă, la fel azi biserica baptistă cu toți membrii ei mici și mari este încadrată în școala duminicală.

Ce este școala duminicală? Însăși numele o arată ce e. Duminică înseamnă „Ziua Domnului”.

Ziua în care Hristos a fost glorificat ca înviat din morți. E ziua triumfului Domnului Vieții asupra morții. E ziua descoperirilor, deoarece în ea s'a descoperit Hristos ca înviat și ca Dumnezeuul tuturor popoarelor. In aceasta zi, Ioan, evanghelistul a descoperit tainele viitorului „apocalipsul”.

Școala din aceasta zi este descoperirea adevărului în Hristos. Nici o școală nu poate aduce mai multe binecuvântări pentru credincioși decât aceasta. In aceasta școală, Domnul Hristos vine în mijlocul ucenicilor săi. Dorința Lui este a se descoperi pe Sine lor. „Unde sunt doi sau trei adunați pentru numele Meu, Eu voi în mijlocul lor”, a spus Domnul. Școala duminicală este mijlocul de-a întâlni pe Domnul și al cunoaște. El găsește plăcerea să vină în mijlocul ei. Bucuria Lui este să-și învețe scumpii Lui ucenici și să-i pregătească pentru viață. In lupta sa credinciosul trebuie să se apere cu Cuvântul lui Dumnezeu. Aceasta o va putea face cu succes atunci, când în școala duminicală l-a învățat bine.

Școala de Duminică este mișcarea de învățatură care cuprinde toate vârstele.

Începând dela copilul de pe brațele mamei, până la bătrânul cu peri cărunți. Nici nu poate fi o școală mai frumoasă decât aceea unde fetițele și mamele, băieții și părinții, surorile și frații sunt organizați în aceeași biserică pe clase și învață Cuvântul Domnului în liniște și cu răvnă”.

Influența școlii duminicale în biserica baptistă este cu atât mai mare, cu cât în ea intră și părinții cu copiii lor. Copilul când vede că și părinții lui învață în același timp aceeași lecțiune ca și el, va iubi și învăța cu mult mai bine decât atunci, când e singur în școală.

Scopul școlii duminicale. Orice lucrare are un scop, deci școala duminicală are și ea o țintă. Aceasta e să dea lucru la câți mai mulți membrii din biserică. Creșterea sufletească a membrilor și a copiilor. Biserica Domnului trebuie să crească. Un membru din biserică fie el tânăr sau bătrân, trebuie să cunoască adevărurile biblice. Școala duminicală e singura care vine în ajutorul bisericii ea să ajute în privința aceasta.

Scopul școlii duminicale mai este să descopere talentele și valorile în biserică. In aceasta lucrare cei cari au dorul de-a învăța pe alții, pot fi descoperiți și folosiți cu succes pentru cauza sfântă. Iar acei cari însetează după cunoștință, au posibilitatea să-și îmbogățescă mintea cu Biblia.

Roadele școlii duminicale. Cât despre roadele școlii duminicale în biserica baptistă, am putea spune mult. Depinde de importanța care i-se dă școlii duminicale. Sunt biserici cari iubesc și dau atenție deosebită școlii duminicale. Acestea au binecuvântări mari. In Statele Unite și alte țări școala duminicală face progrese mari, din cauză că e iubită. Sufletele câștigate la Domnul prin școala duminicală sunt roadele cele mai bune. Mii de suflete intră în biserică prin școala duminicală. Deoarece aici cuvântul Domnului se învață în cere restrâns și fiecare poate să întrebe și să primească lămurirea dorită.

Lucrători noi pentru Domnul e încă o roadă bună. Din școala duminicală au ieșit mulți predicatori misionari și lucrătoare între femei.

Membrii vii și gata să răspundă ori-când i-se cere socoteală despre credință și nădejdea lui în Domnul.

Bisericile care iubesc școala duminicală sunt vii bucuroase și vizitate de alții.

In misiunea pe care am făcut-o în ultimul timp pentru școlile duminicale, în unele regiuni ale țării noastre am găsit că școala duminicală în bisericile bap-

(Continuare în pag. 8-a)

„VIE ÎMPĂRĂȚIA TA”

Matei 6:10

Sunt cuvinte din rugăciunea pe care Isus a dat-o ucenicilor Lui, sunt cuvinte cu cari noi ne rugăm, prin cari cerem venirea împărăției Lui. Suferințele noastre fiind spre această împărăție. Toate speranțele noastre se leagă de o lume mai bună, de o viață mai dulce. În mijlocul celor mai mari greutateți ne mângăem cu gândul la o altă lume, încercăm ca din micimea noastră să ne uităm dincolo de deal să vedem în valea plină de flori a împărăției lui Isus.

În această împărăție E PACE ȘI ÎMBIBIRE. Nu va mai fi acolo egoism și ură. Împăratul e dragostea desăvârșită. Fiecare cărămidă din această împărăție e o frântură de dragoste. Și dragostea întonează pacea. O împărăție unde să iubim și să fim iubiți cerem noi când ne rugăm — „Vie împărăția Ta”. Iubirea înspăra viața, o face mai frumoasă, mai dulce. O casă unde e iubire e o viață dulce. Cerul va fi o astfel de casă a credincioșilor, împărăția Domnului e o astfel de familie.

Iubirea și pacea SUNT LEGATE una de alta. Persoanele cari se iubesc nu-și fac rău, nu se urăsc. Pacea e fca dragostei.

Dorim o ÎMPĂRĂȚIA A CURĂȚENIEI. A SFINTENIEI. Unde să nu mai fie păcat, viață murdară, și lucrurile necurate. Unde tot ce e stricat să fie lepădat. Săntea de viață sădită în fântă noastră e ruptă din Divinitate și tinde spre a curățenie desăvârșită. Dumnezeu de trei ori sfânt are și împărăția Sa sfântă. Această împărăție o cerem noi când ne rugăm „Vie împărăția Ta”. Aici e inima născută din nou, scoasă din toată mardăria păcatului, curățită, spălată și făcută mai albă ca zăpada. Ea strigă dintr-o lume cufundată cu totul în păcat. Vrea ceva mai sfânt, mai curat. Ar vrea să rămână cu haina mereu curată. Ajută-ne Doamne spre o astfel de împărăție!

O ÎMPĂRĂȚIE A DREPTĂȚII. Aici suntem prizonieri ai atâtor nedreptăți, atâtor fapte rele. Deatâtea ori sufletul nostru se revoltă când vede atâta păcat și rău. Acolo vom ajunge la ceace am dorit. Soarele dreptății ne va încălzi cu razele sale. Spre aceasta au năzuit toți oamenii lui Dumnezeu. „Dreptatea să curgă ca apa” — strigă profetul Domnului. Dreptatea cere ca răul să fie pedepsit, iar binele răsplătit. Și aceasta va fi în împărăția pe care o cerem în rugăciunea noastră.

Dar aceasta va mai fi și O ÎMPĂRĂȚIE A SLAVEI. Acolo Împăratul va fi cu noi, toată slava Sa va fi cunoscută de noi. Măreția și splendoarea lucrărilor Lui vor fi în ochii fiecărui credincios. Și slava Sa ne va acoperi și pe noi. Chiar

dacă aici suntem mici și nebuğați în seamă, în împărăția Lui slava Sa ne va umple și pe noi. „Vie împărăția Ta”.

Va mai fi apoi O ÎMPĂRĂȚIE A BUCURIEI. Aici necaz, întristări, dureri, suspine și lacrimi. Acolo, bucurie fără de sfârșit. „Și Dumnezeu va șterge orice lacrimă din ochii lor”. Asta înseamnă că bucuria de acolo e patronată și păstrată de chiar Creatorul tuturor. Ce setoși sun-

tem noi după bucurie! Am vrea să evadăm din îngrijorările și necazurile cari ne întunecă zilele și să ajungem la malul acestei împărății. „Vie împărăția Ta”.

Așa se roagă copilul către Tatăl său. Acesta e dorul inimilor noastre, ca împărăția Tatălui să vină, să înceapă în viețile noastre și să continue până în veșnicie.

de A. POPOVICI

INTERESUL FAȚĂ DE BIBLIE

Biblia e cea mai răspândită carte din lume. An după an e tot mai mult căutată. Ideile, curentele, sau mișcările potrivnice ei, se frâng una după alta, iar ea cucerește mai multe inimi, devine mai cunoscută.

Să încercăm să descoperim cauza pentru care ea e atât răspândită, și de ce o îmbrățișează atâta lume.

Întâi foarte mulți o citesc cu scop literar. Și în adevăr în Biblie găsește tot ce vrei, biografie, poezie, oratorie, înțelepciune, dramă, scrisori, alegorii, etc. Și toate acestea pot fi pricepute de orice om. Le poate înțelege omul cu multă cultură și le înțelege și cel ce știe puțină carte. E acolo totul așa de frumos și așa de ușor. Sunt în Biblie adevărate bogății de literatură.

Sunt apoi alți cari citesc Biblia cu scop istoric. Ea explică enigma rasei evreiești, progresul ei, etc. La fel pomenește de alte popoare vechi. Sunt în ea atâtea nume istorice, războaie, biruiți, înfrângeri, etc.

A treia clasă de oameni o citesc cu interes profetic. Sunt mulți cari ar vrea să pună mâna pe cheia viitorului și făurească fel și fel de teorii, pe cari le aruncă pe seama prorociilor din Biblia. Astfel citesc și recitesc, ba memorizează unele locuri din Biblia.

A patra clasă citește Biblia cu scop moral. Și cu adevărat, în Biblia sunt cele mai bune și practice legi și reguli de viață curată și sănătoasă. Putem observa în ea cum moralitatea progresa. Iar cine nu devine din ce în ce mai curat, ajunge cu timpul să fie pătat, și murdărit.

Al cincilea fel, citesc Biblia cu scop psihologic. Să găsească în ea experiența omenească, să măsoare puterea omului, puterea de stăpânire, de răbdare și de rezistență. Și acestea pot fi găsite în Biblie. Sunt martirii cari au înfruntat toate încercările și au suferit totul cu bucurie. Sunt oameni cari de jos s'au ridicat sus, iar alți de sus au căzut jos.

Dar cel mai bun și mai mare scop pentru care Biblia e bine să fie citită, e sco-

pul spiritual. Ea e apelul cel mai cald, cel mai adânc pentru lăuntru nostru. Ea vorbește despre păcat și sfîntenie, despre pedeapsă și răsplată, pocăință și iertare, viață și moarte. Problema mare a lumii nu e intelectuală, socială, economică, politică sau industrială, ci e cea morală, religioasă și spirituală. Chestiunea cea mai mare e, cum poate omul fi împăcat cu Dumnezeu? Și Biblia da răspuns aici.

CRISTOS E TOTUL

(Urmare din pagina 1-a)

tat crezul lui Isus, ci L-a acceptat pe Isus și trăiește viața Lui. Când vom ajunge să facem aceasta vom deveni tari și puternici. Puterea vine nu în proporția crezului, ci în proporția traiului lui Isus. Primii creștini au fost tari nu pentru că au știut mult, ci pentru că au trăit mai mult decât au știut. Cine trăiește ca Isus, în viața lui va fi un izvor de putere.

Lăsați ca Isus să fie înspirătorul vieților noastre. Mântuitorul sufletelor noastre, Salvatorul caracterilor noastre, transformatorul vieților noastre lăuntrice, vesnica inspirație a speranțelor noastre, descoperirea lui Dumnezeu, descoperirea omului, descoperirea vieții de dincolo de mormânt — Hristos, numai Hristos.

Intrebări personale

1. Ești sigur că păcatele tale au fost iertate?
2. Ești predat în mâna lui Isus pe deplin tu și tot ce ai?
3. Cei din jurul tău știu că tu trăiești cu Isus? Le spui și cu vorba și cu fapta?
4. Ești mai credincios, mai plin de dragoste și mai spiritual acum ca în clipa pocăinței?
5. Îți cunoști datoriile tale de credincios și de mântuit?

RUGĂCIUNEA

„Rugați-vă neîncetat...”

Una din marile binecuvântări date oamenilor e rugăciunea. Biserica creștină o consideră ca cea mai elementară parte a vieții creștine. Acolo unde rugăciunea e secasă nu mai e viață. Aceasta cu un individ, biserică sau religie. Ea nu e o formulă, o dogmă, sau crez, ea o practică a vieții creștine. Nu vrem să spunem cu accuza că nu există rugăciuni de formă, că nu sunt oameni pentru cari ea e o doctrină și numai atât. Știm că sunt de aceeași, dar e totul în zadar.

Să căutăm să facem câteva asemănări ale rugăciunii. Ea se aseamănă foarte mult CU UN MUNTE. Pe vârful muntelui călătorul E RIDICAT deasupra vieții obișnuite, deasupra orașului, deasupra furnicărului de lume, deasupra greutăților, deasupra durerilor și necazurilor. Așa suntem noi în rugăciune. Ne ridicăm deasupra tuturor. Suntem luați din mijlocul greutăților, și a necazurilor de tot felul, ne simțim sus pe înălțimi. Apoi pe munte, RESPIRAM un aer curat și proaspăt. La fel e când suntem în rugăciune. Sufletele noastre atunci respiră aer din cer, din alte slăvi, din altă lume. Credinciosul în rugăciune e transportat și dus în cer. Pentru el atmosfera de rugăciune e o atmosferă cerească în care sufletul se simte bine și care e foarte prielnică vieții spirituale.

Rugăciunea mai poate fi asemănată cu UN ISVOR. Căci după cum isvorul limpede și curat dela marginea drumului oferă călătorului ars de sete apa lui, ÎI STAMPĂRĂ SETEA, tot așa în rugăciune, noi ne stămpărăm dorul după Tatăl, stăm de vorbă cu El. Apoi lângă isvor călătorul SE ODIHNEȘTE puțin. Oare când noi ne rugăm nu ne odihnim cu sufletul nostru? Ba da. Toate sarcinile sunt lăsate atunci la o parte, orice îngrijorare e uitată.

Dela isvor călătorul pleacă INPRAS-PATAT ȘI INVORIAT. Tot așa ne ridicăm noi dela rugăciune. Ce ușurați ne simțim noi când ne-am ridicat de pe genunchi! Tot greul nostru a fost depus înaintea Domnului. Am lăsat acolo tot necazul și durerea noastră. Ce deosebire între omul care se apleacă pe genunchi și omul care se scoală de pe genunchi!

Și în sfârșit să mai asemănăm rugăciunea cu O GRĂDINĂ PLINĂ DE POMI RODITORI. Priviți un om care trece printr-o astfel de grădină. Dintr'un măr rupe un măr, dela, păr o pară, și așa dela toți câte ceva și la urmă se vede cu coșul plin de fructe. Așa suntem noi în rugăciune. Pe genunchi, înaintea Tatălui, devenim mai pocăiți, mai credincioși, ne apropiem mai mult de El, ne predăm mai mult Lui, ne desbrăcăm mai mult de eul nostru, de apucăturile din noi, devenim mai sfinți, mai plini de dragoste, mai încăreți cu zel și înflăcă-

rare. În rugăciune întreaga viață creștină găsește binecuvântare.

Rougețe fratele meu căci rugăciunea e taina biruinței, e cheia cerului, e glasul copilului către Tatăl său.

RUSALIILE

Fapt 1:8.

Zece zile de așteptare, de stăruire, de rugăciune și Duhul Sfânt făgăduit de Isus a venit peste apostoli. Puterea de care Isus le vorbea și de care aveau și atâta nevoie a venit. Ei pornesc din camera de sus incuiată înfruntă totul din cale și răspândesc Evanghelia mântuirii până la marginile pământului.

Puterea Duhului a fost o putere de transformare. Ce fricoși sunt ei! Orice mișcare vără în sufletul lor spaina. Amintirea prinderii lui Isus în grădina încă nu e uitată. Sunt cu toți în camera de sus. Se roagă, așteaptă. Și în clipa când Duhul Sfânt s'a pogorât totul s'a schimbat. Ușa încuiată se deschide, fricoșii sunt plini de curaj, nu mai pot sta pe loc. Ei trebuie să plece, doar ei sunt martori ai Golgotei, în vestea lor e iertare și mântuire. Ochiul s'au deschis și acum ucenicul Domnului văd lumea robită în păcate, care așteaptă salvarea lui Isus. Sunt plini de foc, râvna Evangheliei le-a inundat viața. Dragostea de cei pierduți nu mai avea margini. Au uitat de ei înșiși, nu-și mai dădeau seama de greutate și de primejdii. În sufletele lor ardea flacăra sfântă. Ce transformare! Cine au fost înainte și sunt după Rusalii!

O putere care i-a urnit din loc. Le-a deschis ușa și i-a împins în lume. Acolo sunt cei pierduți, acolo e câmpul de lucru, acolo e chemarea lor. În camera de sus e bine, dar să stai numai zece zile, iar restul în mijlocul lumii, printre cei fără Isus. Ei trebuie să aduă dela tine, ucenicule al lui Isus, vestea vieții, să vadă traiul cu Cel ce te-a salvat. Și ei au plecat, s'au dus înainte, și-au făcut pe deplin datoria lor.

Și puterea Duhului le-a dăruit marea biruință. Lucru pe care trebuie să punem accentul la Rusalii, nu sunt limbile, nu e nimic altceva, ci e succesul mărturisirii lor, sunt cei trei mii de oameni dobândiți la Hristos. Prima încercare a fost încununată cu mare binecuvântare. Și de aici a început lanțul biruințelor creștine. Prin puterea Duhului, uceni-

Cum trebuie să citim Biblia

Un vapor călătorea pe mare. Pe la jumătatea drumului, căpitanul s'a îmbolnăvit așa de greu că nu mai trăgea nădejde să ajungă până la port. Intr'o zi spuse ajutorului său:

— „Sfârșitul meu este aproape. Știu că n'am să mai ajung în port. Cum voi intra însă în celălalt port, în veșnicie? Te rog ajută-nă! Spune mi ce trebuie să fac ca să nu fiu pierdut pe veci!”

— Nu știu — răspunse ajutorul. „Niciodată nu m'am gândit la așa ceva. Am trăit și eu ca toată lumea, mi-am făcut cât mai bine toată datoria, dar la Dumnezeu și la veșnicie nu m'm gândit niciodată mai adânc.”

— „Atunci trimite-mi imediat pe ajutorul Diale!” porunci căpitanul.

Acela veni. Nici el însă n'a fost în stare să potolească neliniștea căpitanului. Unul după altul, au fost chemați toți cei de pe vapor, dar niciunul n'a putut să arate căpitanului calea mântuirii. Mai rămăsese un singur tânăr care nu fusese chemat. Căpitanul porunci să vină și acela.

— Petre, trăește mama ta?

— Da, domnule căpitan.

— Este femeie credincioasă? Te-a învățat să te rogi?

— Da, domnule căpitan, m'a învățat. Când am plecat de acasă mi-a dat și o Biblie.

— O ai la tine?

— Da, o am. I-am făgăduit mamei că am să citesc în fiecare zi din ea.

— Adu-o încoaci și citește-mi din ea ce crezi că îmi este de folos în vederea morții, care mă așteaptă.

Petre aduse Biblia, o deschise la Isaia cap. 53 și când ajunse cu citirea la versetul 5 se opri.

— „Domnule căpitan”, zise tânărul, „să citească acest verset așa cum m'a învățat mama?”

— Da, citește!

Atunci Petre începu să citească așa: „Dar El era străpuns pentru pentru păcatele lui Petre, zdrobit pentru fărădelegile lui Petre. Pedeapsa care dă lui Petre pacea a căzut peste El și prin rănile Lui, Petre este tămăduit”.

— „Destul!” zise căpitanul. „Asta îmi trebuie. Mai citește odată versetul acesta, dar, în locul numelui tău pune numele meu!”

Petru se supuse și citi: „Dar El era străpuns pentru păcatele lui Valeriu”, prin cuvintele acestea, bolnavul apucă mântuirea și astfel trecu în veșnicie iertat, mângăiat și împăcat cu Dumnezeu.

~ ~ ~ ~ ~
 cei s'au răspândit și unde mergeau ducea cu ei mântuirea și iertarea. În urma lor rămăneau credincioși aduși la Dumnezeu.

Fă Doamne ca aceasta putere să se coboare astăzi în copii Tăi, amin.

RUGĂCIUNEA PENTRU AFRICA

Unul din cei mai mari misionari ai creștinismului e Dr. David Livingstone. El se trage dintr-o familie de fel din insulele Hebride. Născut în 13 Martie 1813, era al doilea copil din cei 6 ai familiei Livingstone. Tatăl său un om sărac, făcea comerț cu ceai. Din copilărie a gustat din greutățile vieții. Avea abia 10 ani când din cauza sărăciei a fost dat să muncească la o torcărie de bumbac. Încă din copilărie deși plâpând la înfățișare, avea toluși o fire tare. Avea bărbăție, curaj, răbdare și sfințită. Era sărguincios la muncă, și mari dorinți să se pregătească, să se instruiască. Nu se da niciodată prea obosit ca să învețe.

Încă din copilărie iubea natura. Razele de soare, măreția pădurilor, murmurul râurilor, adierea vântului, valurile mării, roua așternută pe covorul de iarbă și de flori, isbeau închipuirea lui de copil. S'a îndrăgît de natură.

În timpul liber alerga pe câmp, se aprca să vadă ici un fir de iarbă, mai încolo o piatră, sub un pom să privească o pășare cum înveselea pădurea cu cântarea ei, se urca prin pomi să observe cuiburile, etc. Primele semne ale exploratorului de mai târziu.

Acestea nu numai că au ajutat la hotărârea să plece în Africa, dar i-au dăruit o sănătate perfectă. El spune mai târziu: „Cred că am păstrat sănătatea trupului, mulțumind sufletul meu, și prin studiul naturii.

A studiat teologia și medicina. Partea slabă a caracterului său era timiditatea naturală. Asta l-a făcut să fie un vorbitor slab. Se spunea că odată și-a dat ceva mai mare silință să compună un discurs și când încercă să-l țină începu să bâlbâiască.

A devenit una din gloriile cele mai curate nu numai ale unui popor, ci a lumii întregi. Pentru aceasta a luptat mult iar dacă a ajuns se datorește foarte mult lui însuși. Niciodată nu s'a dat bătut. Încercările lui trebuiau să reușească.

Astfel bine pregătit a plecat ca misionar în Africa. Lucrarea lui, munca vieții sale e un material pentru volume întregi de cărți. Pentru noi cei de astăzi pare o legendă lucrarea misionară a acestui om.

A trebuit să înfrunte căldurii lungi pe jos, călduri mari, ploii torențiale, păduri neștrăbătute, munți stâncoși, lacuri și ape necunoscute, frigurile, rănilor dese pe trup din cauza furnicilor roșii, mizeria, sărăcia, a umblat de multe ori flămând, foarte de multe ori setos prin pustiurile și locurile bântuite de secetă, și câteodată împotrivirea sălbaticilor.

Avea însă în persoana se ceva atrăgător, o bunătate sinceră, o mare putere de convingere, o cheie a inimilor, un cuvânt

cald, cari l-au apropiat și l-au făcut iubitor de negrii, de sălbaticii din Africa.

Nu s'a speriat niciodată, a fost simplu, jertfător față de el. **DEVOTAT CREATORULUI ȘI APROAPELUI.**

A trăit vicața întreagă pentru cei negrii, a lucrat din toate puterile pentru ei, le-a dăruit ce-a avut mai de valoare, iar la capătul vieții moare pe genunchi, rugându-se pentru Africa lui iubită. Ferice de astfel de oameni!

Pentru inima ta

SIGURANȚA ÎN ISUS

„In veac nu vor pieri, și nimeni nu le va smulge din mâna mea”.

Ioan 10:28.

Sunt cuvintele Domnului când a vorbit despre oile Sale. Și poate ele nu ar fi atât de mari, n'ar avea atâta valoare, dacă n'am ști și ceace El a spus după înviere, că are toată puterea în cer și pe pământ. În alte cuvinte El e Cel Atotputernic, Cel nebăruit, și sufletele celor ce cred în El sunt în mâna și sub ocrotirea Sa. Va încerca cel rău să le biruiască, va da el târcoale, dar e prea slab pentru ea să poată face vreun rău credincioșilor lui Isus.

Deci credincioșii pot să-și urmeze calea, fără să se înpătământe și să aibă teamă. Nu te opri în loc să te uiți la lucrările lui, la încercările pe care le face pentru a-i speria pe ai lui Isus. Nu te înfrica. Ceace face el sunt numai încercări fără reușită. Isus e promis că nimeni nu va smulge sufletele noastre din mâna Lui. Calea credinței e atât de frumoasă, atât de minunată. E adevărat că acum noi nu putem vedea toată gloria ei. Aceasta pentru că e încă întunecată. Îmdeia însă, ce se va face ziua, ochii noștri se vor întălni cu lucruri neauzite și nevăzute. Tu nu ai timp să stai să te uiți și să cercetezi planurile celui rău, nu, tu ai lucruri mult mai mari de făcut, însărcinări mult mai nobile. Trebuie să te apropie mai mult de Tatăl, să crești tot mai mult în asemănarea Sa, să lucrezi pentru aducerea altora la mântuire, să ajuți pe frații tăi mai slabi. Înainte și numai înainte. Hristos e în frunte.

Iarși, credincioșii se pot bucura mai departe. Bucuria mântuirii căpătată la primirea lui Isus în inimă trebuie să rămână neatinsă. Fața credinciosului și în fața greutăților, în fața durerii, în fața morții să fie mereu senină. „Bucurați-vă întotdeauna, și iarși zice bucurați-vă” — scrie Ap. Pavel. Și credincioșii se bucură mereu. Ei simt pe Isus lângă ei, zăresc mâna ocrotitoare a Mântuitorului deasupra lor, iar de jur împrejur se știu păziți de brațul puternic al Celui înviat. Aici e secretul că martirii s'au dus la moarte, în arene, pe ruguri în flăcări, cântând cântări de bucurie.

Și apoi, credinciosul slăvește încontinuu pe Dumnezeu Său. Chiar din mijlocul greulii, el laudă pe Dumnezeu, îi slăvește lucrarea. Micile și marile greutăți nu sunt piedici pentru el, când e vorba de închinăciunea sufletului său. Ba din contră, după cum vântul alimentează și aprinde mai tare focul, tot așa greutățile trezesc în noi spiritul de închinăciune. Căci când e mai greu atunci simțim noi mai bine ajutorul Lui, când nevoia e mai mare, El e mai aproape. Slăvește pe Dumnezeu și la bine și la rău. Nu pierde spiritul de creștin. Tu ești prin Isus o stâncă înflptă adânc și care nu poate fi smulsă de nimic și nimeni.

Dacă ești în turma lui Isus, faci parte din acei cari „in veac nu vor pieri și nimeni nu-i va smulge din mâna lui Isus”.

Osânditul la moarte și decretul de grațiere

Un osândit la moarte sta în închisoare și seria de zor. Seria soției ca s'o învețe ce trebuie să facă după moartea lui și, în aceeași timp, s'o mângâie.

Un trimis al împăratului se apropie de el și vru să-l oprească din scris ca să-i spue că-i aduce decretul de grațiere. El însă nu voia să se oprească din scris. „Lasă-mă 'n pace!” îi zise. „Eu am să-mi rânduesc treburile, soția trebuie mângătată”. Și-și vedea mai departe de scris.

Trimisul căută din nou să-i vorbească, dar osânditul din nou îi răspunse: „Am și copii; trebuie să le dau îndrumări, ca să știe pe ce cale să apuce”. Și scris, scris mai departe.

Bietul om! Nu era mai bine să așulte întâi vestea iertării, să plece din închisoare și apoi să-și rânduiască treburile, potrivit cu această nouă stare de lucruri?

Așa fac și azi mulți oameni, nu primesc vestea bună a iertării păcatelor, adusă prin Evanghelie, pentru că sunt ocupați să-și rânduiască treburile vieții, fără să fie socoteală de voia lui Dumnezeu.

MANA ZILNICĂ

TĂLMĂCIRILE TEXTELOR DIN CETIREA ZILNICĂ A BIBLIEI

de
Rev. A. Smellie, D. D., în limba Română de I. R. Socaciu, Th. M.

Dumnezeu dăduse poporului bucurie.

D., 16 Iunie, 1940. — *Neemia 12:38-43.*

O mulțime de lucrători voluntari, Neemia a văzut mântuirea poporului său. Frumos și minunat registru cu numele sfîinților.

Asta ne aduce aminte de faptul că în ceruri se scrie — și sunt scrise — multe alte nume în cartea vieții, oameni și femei, cari lucrează pentru înaintarea împărăției lui Dumnezeu. Mult mă preocupă faptul, dacă numele meu este sau nu scris în cartea vieții. Faptele arată. Omul care nu ia parte la lucrarea sfîința în cele ale împărăției lui Dumnezeu; omul care nu vrea să audă strigătul celor necăjiți și nu-și pune grumazul în lucrul Domnului, poate fi sigur că numele lui nu e scris în cartea lui Dumnezeu.

Să ne cugetăm la bucuria ce a umplut inimile tuturor cari au lucrat la rezidirea Ierusalimului atunci, când mergeau în procesiune cu cântări de laudă pe zidul celălui și apoi când au intrat în Templu, unde au dat mulțumită Domnului pentru ajutorul ce li-a fost dat. Acolo erau preoții, acolo erau conducătorii norodului, acolo erau lucrătorii — toți bucuroși. A cântat corul și muzicanții, au cântat tinerii și bătrânii. Ierusalimul a ajuns încăodată în starea de slavă; poporul credincios avea pricină de bucurie mare. Așa ne bucurăm și noi după ce isprăvim lucrarea cea mare.

ISUS LA RUGĂCIUNE.

L., 17 Iunie, 1940. — *Mc. 1:29-38.*

Cuvânt de aur: Vegheați și rugați-vă, ca să nu cădeți în ispită. — Mt. 26:41.

Dorminea... Se ruga.

Se pare lucru străin cu Unul care este Dumnezeu adevărat peste toate, să aibe lipsă a se ruga. Pentru Isus rugăciunea era un lucru de toate zilele, lucru pregătit la lucrarea Lui. Acest fapt ne pune în vedere starea de supușenie în care s'a arătat Michel lui Dumnezeu. În felul acesta și-a arătat iubirea Sa fără seamăn. El a stăruit pe lângă Tatăl cu rugăciune și lacrimi ca să-mi fie salvator.

Ce bine ar fi pentru mine însu-mi ca să-mi fac din timpul de odihnă, cum facea Isus, un timp de rugăciune. Personal azi câștiga o mare binecuvântare. Desigur păcatul nu m'ar putea așa ușor birui. Mă crește din ce în ce mai mult în harul și cunoștința Mântuitorului meu Isus. Las avea în măsură mai mare.

Vieța mea de acasă ar fi transformată și imobilată. În felul acesta i-as întăli pe iubii mei cu un zimbet de bucurie, fiindcă mai întâiu i-am întăli pe Cel ce-mi este mai drag decât dinșii. Vieța mea ar avea o influență în familie spre dreptate, curățenie și iubire, lată de ce a umbra cu fața senină.

Ei se ducea în locuri pustii.

M., 18 Iunie, 1940. — *Lc. 5:12-16*

Hristos s'a rugat. Rugăciunea pentru El era o lege. Ea era inima vieții Lui, și atunci când noroadele îi impresurau

din toate părțile. El își făcea timp, se retrăgea din mijlocul lor pe un munte sau într'un loc pustiu, și se ruga. Acest fapt ne incurajează să ne rezămăm pe rugăciunea Sa de mijlocire pentru noi la Părintele ceresc.

Deși nimeni dintre oameni n'a făcut atâta bine obște, predicând în sinagogi și prin sate, vindecând pe cei bolnavi, necuvântând până și pe vrășmași săi. Hristos și-a făcut timp pentru rugăciune. El a aflat în rugăciune simpatia, curajul și dragostea ce a netezit calea spinoasă în viața pământească. Acestea l'au însoțit până în sfârșit. Stăruința în rugăciune era mai de mare folos decât hrana zilnică.

Rugăciunea este de neapărată trebuință în viața noastră pământească. Nu poate exista o viața adevărată, folositoare și deplină fără Dumnezeu și numai prin rugăciune putem ține legătura cu El. Copii Lui trebuie să se bucare că au cele netezite și ușă deschisă să convorbească cu Domnul.

Isus s'a dus în munte să se roage.

M., 19 Iunie, 1940. — *Lc. 6:6-16.*

Isus a lucrat și făcut minuni. Dar la spatele acestei lucrări stătea ca o stâncă viața rugativă a Celui venit din ceruri. Totdeauna El a pregătit calea prin rugăciune. Înainte de a și fi ales pe cei 12 apostoli, Isus s'a dus în munte să se roage, dimineața a venit jos și-a ales pe cei ce aveau să-L reprezinte. S'a cerut multă premeditație și chibzuială într'a face lucrul acesta.

După ce Isus a sfârșit un lucru oarecare, avea obiceiul să se roage. Astfel a dat cheazăie de izbândă. Cât de fierbinte și stăruitor s'a rugat pentru cei 12 cari aveau misiunea să-L reprezinte în lume. Și după ce s'au sămăntă cea bună fu s'au sămăntă, rugăciunea Lui era ca ea să crească în pământ bun. Atunci când corpul bolnav a fost tîmăduit, El stăruia ca acesta să se hotărească pentru cele sfinte. El a dorit să vadă oamenii hotărâți pentru împărăția cerului. Lucrarea Lui totdeauna și-a perfecționat-o prin rugăciune.

Dați-mi voie să urmez pașii binecuvântatului meu Stăpîn. Cu adevărat eu am mai mare lipsă să mă rog decât avea Isus Mântuitorul meu.

Doamne, învață-ne să ne rugăm.

J., 20 Iunie, 1940. — *Lc. 11:1-10*

Se zice că Martin Luther se ruga timp de trei ore în fiecare zi. Dr. Andrei Bonar petrece zi cu zi câte două ore în rugăciune. Afliăm în unele scripșe că un ofițer din armata engleză se scula în fiecare dimineața la orele patru și petrecea timpul până la orele șase în cetire, meditație și rugăciune. Dacă trebuia să plece undeva la datorie dimineața la orele patru, el se scula la două ore.

Doamne Isuse, învață-mă să mă rog astfel.

Câteodată rugăciunea mea este o cerere; așa merg la Domnul meu cu cererea mea și se pare că mi s'a dat pe dată răspunsul. Lumina străbate prin întunecere. Cel ce-mi face slobozenie vine de peste munte.

Altă dată rugăciunea mea este o do-

rință, o dorință după harul și îndurarea Domnului. Mi se pare că am ajuns să fiu singur. Toți m'au părăsit și chiar Isus n'ar avea grije de starea mea. Atunci dorința mea arde în mine după El.

Și apoi rugăciunea mea este o batere la ușă. Stăruința mea trebuie să fie din ce în ce mai mare. Sunt părăsit. Viața, prietenia și iubirea m'au părăsit. Ce să fac în întunecerecul nopții din sufletul meu? Eu trebuie să stăruiesc; eu trebuie să mă rog mai tare, mai mult și mai lung pentruca să mi se deschidă ușă îndurării d la casa darurilor binecuvântate.

Tată, iartă-i căci nu știu ce fac.

V., 21 Iunie, 1940. — *Luca 23:33-45.*

Stăruința Lui Hristos, iubirea Lui, biruște întunecerecul nopții! El se roagă depe cruce pentru ei. Tată, iartă-i. Cu încredere în Tatăl atunci când se pare că era părăsit și uitat. Deși durerile l'frământau, deși păcatele noastre apăsau pe umerii Lui, El a ținut la Tatăl fără șovăire.

Iubirea lui Hristos n'a cunoscut vreme iarnă. Noi admirăm pe un oarecare om care nu poartă ură pe un vrășmaș ai său ce l'a pomegrit. Dr. Cotton Mather, un păstor american, avea o mulțime de scrișori insultătoare dela oameni răi, dar el a scris pe ele: Tată ceresc, iartă-i. Dar lată-L aici pe Isus atunci când ura, pe terile întunecerecului, toți demonii, se bucurau pe o clipă, atunci când toți loveau în El, înaltă rugăciune, Tată, iartă-i, căci nu știu ce fac. Isus se roagă chiar pentru ucigași Săi. Ah, cum și când poți eu înțelege această biruință a dragostei! Cu toate că pe El îl frământa chinul, El n'a uitat de soarta celorce făceau voie întunecerecului. Ei s'armanii făceau această dio pricină necunoștinței. Iartă-i, căci eu nu știu ce fac. Doamne învață-mă să înțeleg ce va să zică aceasta.

Pentru ei mă rog.

S., 22 Iunie, 1940. — *Ion 17:1-12*

Isus le-a vorbit ucenicilor cele din urmă cuvinte, și a luat rămas bun dela ei înainte de a fi suferit și murit în loca păcătoșilor. Dar n'a plecat până ce nu i-a adus în rugăciunea Sa către Tatăl. Această rugăciune minunată, roștită de Isus în auzul ucenicilor Săi, este prezentată numai în Evanghelia după Ioan. Lucrarea misionară a Lui Hristos aici pe pământ s'a sfârșit. El a destămuit pe Tatăl la toți cei ce au venit la El; iar El a adunat un grupul de oameni hotărâți pentru împărăția cerurilor ca să-l fie martori pe pământ. Acum însă El era gata să se verse jertfă pentru cei păcătoși.

Dar Isus era îngrijorat știind că ucenicii Săi aveau să treacă prin greutăți multe. Ei aveau să rămână ca turma de oi fără păstor. Oamenii lumii vor căuta să le facă rău. Unde vor putea afla scut și mângăiere? Iată de ce Isus îi îndere dintează lui Dumnezeu Tatăl.

Dorința mea este ca atunci când sunt lovit de lume să pot afla refugiu la Isus, ca să se roagă și pentru mine. El nu mă lasă singur în necazurile mele. Dacă-I mă iurăsc neputințele mele, El îmi dă putere ca să pot birui pe cel rău.

DIN LUMEA RELIGIOASĂ

IN ZIUA DE 2 Iunie 1940, Biserica Baptistă din Lupeni a serbat „Ziua Mamei” cu un program condus de sora Eva Tândău, și compus din cântări, poezii, precum și un referat. Din Cuvântul Domnului au vorbit fr. Giora Teofil și fr. Ioan Rusu, păstorul bisericii, corul mixt din loc a cântat mai multe cântări spre slava Domnului.

SERBARE IN ARAD-MICALACA, In biserica baptistă din Arad-Micalaca a avut loc la 9 Iunie a. c. o frumoasă serbare a tineretului. Programul a fost condus de fr. Huzur și a fost împodobit de poezii, duete, quartete, și corul din Pecca și Covăsinț, precum și orchestra din Arad. Au vorbit din cuvântul Domnului fr. Ioan Truța, P. Selegan, Gh. Mladin, Gh. Farcas și Alex. Sarî, seminarist.

IN ZIUA DE 4 Iunie 1940, a avut loc înmormântarea fr. Ciuciu Toma de 82 ani, din com. Gurbedin jud. Bihor. Fr. Ciuciu Toma a lucrat pe câmpul Evangheliei 50 ani. Dânsul face parte dintre primii pioneri ai Evangheliei. Serviciul junebru a fost ținut în com. Talpoș de fr. Vicaș Teodor, păstorul bisericii baptiste din Batâr, ajutat de fr. Negruț Teodor și P. Bălaj din Talpoș.

IN ZIUA DE 31 Mai a. c. s'a ținut înmormântarea sorei Oncu Ilca, din Tiu-lești, Hunedoara. In urma sorei au rămas unei copii orfani și soțul îndurerat. Serviciul divin a fost îndeplinit de fr. predicator I. Mârza, din Deva, care a citit dela: Ioan 5:24, Apoc. 20:11, arătând că viața și casa noastră vecinică este dincolo de mormânt.

IN ZIUA DE 2 Iunie a. c. biserica din Simeria a avut o frumoasă serbare evanghelistică la care au luat parte mai mulți frați din bisericile vecine, din Arad și Curtici. Orchestra fraților din Deva unită cu cei din Arad a lăudat pe Domnul.

Programul a fost condus de fr. I. Curie misionarul tineretului din județul Hunedoara. S'au declamat poezii religioase, cântări spirituale, soluri. Au predicat cuvântul Domnului frați Stanciu și I. Mârza păstorul bisericii. Colecta de 1366 lei a fost dată pentru zidirea casei de rugăciunea din Deva.

BISERICA BAPTISTA ROMANA din Ispoare jud. Orhei, a sărbătorit serbarea zilei de 10 Mai. Cu mic cu mare credincioșii creștini baptiști au venit la Casa de rugăciune, unde împreună au adus slavă Domnului pentru Neamul nostru. Fr. predicator Andrei S. Matânga a ținut o frumoasă și inspirătoare cuvântare. Apoi într-o rugăciune au rugat, pe Dumnezeu să dea multe binecuvântare M. S. Regelui Carol II.

Botezuri în Akron. In ultimele zece luni, biserica baptistă din Akron, Ohio, America, a avut trei botezuri. Numărul membrilor bisericii au crescut cu 32 de procente. La ultimul botez, la apelul fratelui I. Cocuț, 5 suflete s'au predat Domnului și se pregătesc pentru alt botez.

Evanghelizare în Warren, America. Biserica baptistă română din Warren, Ohio, al cărui pastor este fr. T. Branc, a avut o evanghelizare de o săptămână în 13—20 Maiu. Șapte suflete s'au hotărât să urmeze pe Hristos.

— **Dela încetarea războiului,** în Finlanda lucrul lui Dumnezeu a luat un mare avânt. Se spune că lumea ascultă acum Cuvântul vieții, mult mai altecum ca înaintele. Se petrec acum acolo cele mai multe întoarceri la Dumnezeu.

— **In anul trecut** au fost vândute în Finlanda un număr de 104.000 de Biblii și Testamente. Aceasta a însemnat un record. S'a ajuns aici prin misiune dela casă la casă.

— **La mișcarea** voluntară misionară a studenților din America, s'a discutat despre „Evanghelizarea lumii în această generație”. La întrebarea dacă nu s'a pierdut ocazia de a fi predicată Evanghelia s'a răspuns cu Noul Testament și cu un NU apăsător.

FARUL CREȘTIN

De pe stâncea mântuirii
Luminează-al vieții far,
El trimite raze'n lume
Și-al îndreptățirii har.

Marea-i dârză și-agitată,
Area-i plină de drumeți
Duce-ți Farul înainte
Spre salvarea multor vieți.

Neagră-i noaptea necredinței
Marea muge cu amar,
Mii de ochi timizi se'ndreaptă
Spre modestul nostru far.

Frați iubiți lumini aprindeți
Căci vre'un vas de valuri prins,
Ar putea pieri pe-aproape,
Dacă Farul ar fi stins...

de : POPA N. PETRICĂ

Ajutor pentru România. Toate organizațiile religioase și culturale ale Românilor din Akron și jur s'au unit laolaltă ca să adune ajutoare pentru a le trimite armatei Române. Ele au ținut o întrunire în care fr. I. Cocuț și dl. Nicolae Codrea, președintele societății „România Liberă” au aratat datoria Românilor din America de a ajuta Patria noastră în greutățile prin care trece.

PE CALEA MEA...

Călători, veniți pe cale
Toți veniți îndată:
Vreau ca să vă scap de jale
Viața turburată...

Calea Mea spre ceruri duce
Calea de lumină;
Pentru voi statui pe cruce
Fără nicio vină...

Călători și călătoare
Anii voștri zboară,

Din Golgota curg isvoare
Calea-i primăvară...

Moartea dacă vă pândește
Dacă totul pierde;

Calea Mea vă înflorește
Calea-i înviere...

de CONST. GORAN

DELA UNIUNE

Ioan Bendea Seleuș, Arad Lei 600, Ioan Bendea Seleuș, Arad Lei 600, Soc. Fem. Bapt. Sigișoara Lei 150, Soc. Fem. Bapt. Sighișoara Lei 150, Văd. Gabor Ioan, Zamsăncrai Lei 100, Bis. Bapt. Nojag, Hunedoara Lei 197, Soc. Fem. Pesac, Timiș Lei 200, Soc. Fem. Sălăușul de sus, Hunedoara Lei 120, Soc. Fem. Turnu-Măgurele Lei 130, Soc. Fem. Racovița, Sibiu Lei 500, Un frate din Sibiu Lei 200, Comunitatea Bapt. Ohaba Lei 200, Soc. Fetele, Școala de Fete, București 2084, Chiș Iosif, București Lei 50, Familia Ci-cortăș, București Lei 200, Alexandru Budimir, București Lei 25, Petru Popovici, București Lei 50, Catona Florian, București Lei 80, Toma Iacobici, București Lei 110, He Teodor, Suplac, Bihor Lei 100, Soc. Fem. Bapt. București, B-dul Basarab 56 bis Lei 50.

Casier TRUȚA PETRU
Str. Berzei 29, București II.

Subscrieți pentru înzestrarea armatei, adică pentru paza țării, pentru paza ta și a familiei tale, cetățene.

Cine n'a scris cel puțin un bon, nu-și merită nici liniștea de acum, nici recunoștința de mâine a Neamului.

FAPTE, PILDE ȘI IDEI

Rugăciune

Dumnezeule Atotputernic care locuiești în lumină și glorie deplină! Prin Isus Fiul Tau, Te-ai descoperit nouă celor de jos și plini de păcate, iar prin Duhul Tău trăiești în viețile noastre. Suntem ai Tăi Doamne, rascumpărați prin sângele Domnului Isus, aduși la Tine de dragostea Ta nemărginită. Îți aducem slavă pentru viața frumoasă și liniștită de copii ai Tăi, pentru izvorul bucuriei din inimile noastre, pentru odihna dăruită sufletelor noastre, pentru harul din ce în ce mai mare ce-l avem dela Tine, pentru legătura trairnică cu Tine și cu frații noștri.

Avem prin Evanghelia Ta încredințarea că ne dai putere să fim curați și sfinți până la capăt, că ne vei ajuta în greul vieții, și vei lumina cărarea noastră întunecată. Unește-ne cu Tine și trece-ne prin toate, ca sufletele noastre să cânte cântarea biruinții. Pentru numele Domnului Isus. Amin.

„Slobodă, și eu n'am sfiut”

Se spune că într-o țară stăpânirea desfințase robia și îndaloroase pe toți stăpânii să dea drumul robilor. Un om bogat, dar rău, n'a vrut să asculte de lege și-a ținut mai departe în robie pe o femeie vreo 25 de ani. După moartea lui, datoricilor au început să-i vândă averea. Femeii i-a fost frică să nu fie vândută și ea, și a fugit din casa în care fusese robită atâta vreme. A fost primită însă într-o familie, unde fiind întrebată de ce se ține ascunsă, a răspuns: „Eu sunt roabă fugită din casa urmașilor stăpânului meu. Mi s'a urât cu atâta robie! Aș vrea să fiu slobodă. Din pricina aceasta am fugit”. Cei ce au auzit-o, s'au mirat că ea nu știa că robia se desfințase și i-au adus la cunoștință această veste bună. Atunci ea, plină de bucurie, a zis: „Slobodă și eu n'am știut!”

Câți oameni nu sunt robii păcatului, pentru că nu au vrut să asculte sau nu au dat crezare cuvintelor Evangheliei!

Poate și tu ești unul!?

Scăparea din robie

Un marinar, luat prizonier, a stat închis multă vreme pe un vapor vrăjmas. La urmă i s'a dat drumul. Când a ajuns în țara sa, a întâlnit pe cineva care avea de vânzare o colivie plină cu păsărele. Întrebă cât costă și le cumpără pe toa-

te. Ce mare fu însă mirarea negustorului când martinarul deschise colivia și rând pe rând dete drumul tuturor păsărelelor.

Acesta însă lămuri: „După ce am gustat amarul robiei, mă bucur acum de fericirea slobozeniei! De această fericire vreau să fac parte tuturor acelor care lănjese în robie”.

Cititorule, ai și tu pe inimă izbăvirea semenilor tăi din robia Diavolului și a păcatului? Dacă ai gustat dulceața slobozeniei, împărtășește-o și altora! Vesicește-le pe Domnul Isus, Marele Izbăvitor!

Ostaș pe moarte

Un soldat era pe moarte. Ingrijitoarea stătea lângă el și-l întrebă: „Dacă ar fi să mori, ai fi gata să întâlnești pe Dumnezeu?” Ochii i s'au deschis încet și cu un zâmbet pe buze i-a răspuns: „Sunt gata căci ASTA a fost de mult în Impărăția Lui” — și, zicând aceste vorbe, și-a pus mâna pe inimă. „Cum, stăpânește Dumnezeu în inima D-tale?” îl întreabă ea. „Da” — răspunse soldatul — „de mult inima aceasta este a Lui. Și mă bucur că mă duc acum la El, că să I-o incredințez chiar în mâini!”

Tu cum stai cititorule cu inima, cu moartea și cu Dumnezeu?

Dobândiți cu sânge

Un tânăr arab era pe moarte. Doctorul — un alb — chemat să-l vadă, a înțeles că tânărul ar scăpa numai dacă cineva ar fi gata să dea pentru bolnav din sângele lui. Însă nici tatăl, nici frații, nici celelalte rude ale tânărului n'au vrut să dea din sângele trebuitor. Atunci doctorul a dat el sânge din trupul său și l-a trecut îndată în vinele bolnavului. Tânărul s'a făcut sănătos.

Din ziua aceea, medicul alb putea să facă ce vrea cu arabii. Niciunul nu îndrăznește să mai ridice măcar un deget împotriva lui.

Nu crezi tu, cititorule, că sângele Domnului Isus, care ne vorbește cu atâta putere despre iubirea Lui, e nu îndemn puternic să încetezi împotrivirea față de El și față de voia Lui?

Cerșetorul și comoara

Se spune că un cerșetor a cerșit 21 ani, stând mereu în același loc. După moartea sa, niște oameni au făcut săpături în locul acela, gândind că cerșetorul și-a îngropat acolo banii strânși din cerșit. Într'adevăr, s'a găsit o comoară, dar nu a cerșetorului, ci a unui rege

mort cu mulți ani înainte.

Bietul cerșetor! A șezut atâta vreme lângă o bogată comoară și n'a știut. Tot așa, oamenii se mulțumesc să cerșese mulțumire dela lucrurile lumii acestor și nesocotesc pe Domnul Hristos — comoara adevăratei și veșnicei mulțumiri — care i-ar face cu adevărat fericiți, decât de aproape e El de fiecare.

ȘCOALA DUMINECALĂ ÎN BISERICA BAPTISTĂ

(Urmare din pag. 2-a)

tiste din România, a prins rădăcini și dănci.

În fiecare biserică baptistă într'un fel oarecare școala duminicală nu lipsește. În unele biserici, e mai bine organizată și în altele mai puțin. E nevoie de învățători și metode practice. Nu se poate organiza și lucra într'un loc ca în celalalt. Acomodarea după împrejurări e necesară și nepărătată trebuință. Nu e cu neputință să avem școala duminicală în fiecare biserică, fie cât de mică.

În bisericile dela țară școala duminicală în multe locuri e mai bine primită. Mai multă neglijență se poate găsi în unele biserici deoraș. Aceasta din cauza că orășenii sunt mai ocupați cu diferite servicii și nu frecventează regulat biserica. Cu toate acestea dacă Impărăția lui Dumnezeu și neprihănirea Lui ar fi locul de frunte în viața bisericii, școala duminicală poate fi mult mai înfloritoare în oraș, decât la țară, deoarece aici se găsește bărbați și femei mai bine pregătiți în ale cărții.

De aceea gândul meu se îndreaptă către toți frații și surorile și membrii bisericilor creștine baptiste din România cu rugămintea: „Veniți să dăm concursul nostru școlii duminicale pentru toate clasele și vârstele. Aceasta este singura salvare din moleșeală sufletească și din necunoașterea Sf. Scripturii. Singura cale de a zidi sufletește biserica.

**Harmoniuri
bune și ieftine
pentru biserici
și familii găsiți
la**

**Francisc
K e e s k é s**

Timișoara IV.

Str. Bolintineanu No. 16.